

ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 208/22

Люксембург, 21 декември 2022 г.

Решения на Общия съд по дела T-260/21 | E. Breuninger / Комисия и T-306/21 | Falke / Комисия

Общият съд отхвърля жалбите на дружества Breuninger и Falke срещу решението на Комисията за одобряване на помощите, предоставени от Германия на предприятията, които в рамките на пандемията Ковид-19 са загубили поне 30 % от оборота си

Решението на Комисията не нарушава нито принципа на пропорционалност, нито принципа на равно третиране

На 17 ноември 2020 г. Германия уведомява Европейската комисия за схема за помощи, с която трябва да се окаже подкрепа на предприятията за непокритите им фиксирани разходи в рамките на пандемията Ковид-19 на нейна територия. Съгласно тази схема на предприятията, които през референтния период са загубили поне 30 % от оборота си, могат да бъдат предоставени помощи в размер на до 3 милиона евро.

Като се позовава на съобщението си относно временната рамка за мерки за държавна помощ в подкрепа на икономиката в условията на сегашния епидемичен взрив от COVID-19¹, на основание член 107, параграф 3, буква б) ДФЕС² Комисията обявява нотифицираната схема за съвместима с вътрешния пазар. Съгласно тази разпоредба помощите за преодоляване на сериозни затруднения в икономиката на дадена държава членка могат при определени условия да се считат за съвместими с вътрешния пазар.

На 2 февруари 2021 г. Германия уведомява Комисията за изменение на схемата си за помощи, с което максималният размер на помощите се увеличава до 10 милиона евро на предприятие и действието на тази схема се удължава до 31 декември 2021 г. Това изменение, което отразява редица промени, направени от Комисията във Временната рамка, е одобрено от Комисията на 12 февруари 2021 г.³

Германските дружества E. Breuninger GmbH & Co. и Falke KGaA подават жалби за отмяна на решението на Комисията, с измененията, да обяви германската схема за помощи за съвместима с вътрешния пазар (наричано по-нататък „обжалваното решение“). Като отхвърля тези жалби Общият съд уточнява по-специално обхвата на контрола за пропорционалност на решенията, приети от Комисията съгласно член

¹ Съобщение на Комисията от 19 март 2020 година относно временната рамка за мерки за държавна помощ в подкрепа на икономиката в условията на сегашния епидемичен взрив от COVID-19 (ОВ С 91 I, 2020 г., стр. 1, наричана по-нататък „временната рамка“), изменена за първи път на 3 април 2020 г. (ОВ С 112 I, 2020 г., стр. 1), за втори — на 8 май 2020 г. (ОВ С 164, 2020 г., стр. 3), за трети — на 29 юни 2020 г. (ОВ С 218, 2020 г., стр. 3), за четвърти — на 13 октомври 2020 г. (ОВ С 340 I, 2020 г., стр. 1), и за пети — на 28 януари 2021 г. (ОВ С 34, 2021 г., стр. 6).

² Решение C(2020) 8318 final на Комисията от 20 ноември 2020 година относно държавна помощ SA.59289 (2020/N) - Германия Covid-19 - Подкрепа за непокритите фиксирани разходи (ОВ С 124, 2022 г., стр. 1).

³ Решение C(2021) 1066 final на Комисията от 12 февруари 2021 година относно държавна помощ SA.61744 (2021/N) - Колективна нотификация на изменение за адаптиране на одобрени съгласно Временната рамка схеми за помощи, по-специално след петото изменение на Временната рамка (ОВ С 77, 2021 г., стр. 18).

107, параграф 3, буква б) ДФЕС.

Съображения на Общия съд

На първо място, Общият съд анализира законосъобразността на обжалваното решение от гледна точка на член 107, параграф 3, буква б) ДФЕС.

В тази насока жалбоподателите твърдят, че като е одобрила критерия за допустимост, предвиден от германската схема за помощи, Комисията е нарушила принципите на пропорционалност и на равно третиране. Съгласно този критерий достъпът до схемата за помощи е запазен за предприятията, оборотът на които през референтния период е спаднал с поне 30 % спрямо същия период през 2019 г.

Най-напред Общият съд отхвърля твърдението за недопустимост, което е изложено от Комисията и е изведено от обстоятелството, че с обжалваното решение е правилно приложен критерият за допустимост, залегнал в точка 87 от Временната рамка, чиято валидност не била оспорена от жалбоподателите. Действително, в това отношение от съдебната практика следва, че зачитането на презумпцията за законосъобразност на юридическите актове на Съюза може да попречи да се разгледа по същество решение, с което просто се прилага окончателен акт с общо приложение, който поражда задължителни правни последици за трети лица, ако не е била оспорена валидността на този акт с общо приложение. Това обаче не е така, когато — както в настоящия случай — Комисията прилага правила за поведение, които е приела, за да ограничи упражняването на собственото си право на преценка в рамките на прилагането на член 107, параграф 3 ДФЕС, и които сами по себе си не пораждат задължителни правни последици.

Досежно въпроса дали критерият за допустимост, предвиден от германската схема за помощи и одобрен с обжалваното решение, е в съответствие с принципа на пропорционалност, Общият съд припомня, че за да бъде дадена мярка е съобразена със споменатия принцип, трябва да са налице три компонента. Първо, мярката трябва да е подходяща, т.е. да е годна да постигне преследваната легитимна цел. Второ, тя трябва да е необходима, в смисъл посочената легитимна цел да не може да бъде постигната с по-малко ограничителни, но също толкова подходящи средства. На трето и последно място, мярката трябва да е пропорционална, т.е. да не са налице неудобства, несъразмерни спрямо преследваните цели.

Що се отнася до оплакването за нарушение на принципа на равно третиране, според Общия съд освен това обстоятелството, че критерият за допустимост по германската схема за помощи, който се основава на загубата на оборот, преценена на равнището на съответните предприятия, води до различно третиране на предприятията според това дали всички или само част от дейностите им са били засегнати от пандемията Ковид-19, само по себе си не означава, че той е незаконосъобразен. От друга страна, следва да се провери дали тази разлика в третирането е оправдана от гледна точка на член 107, параграф 3, буква б) ДФЕС, което предполага въпросният критерий да е подходящ, необходим и пропорционален, за да се преодолеят сериозни затруднения в икономиката на съответната държава членка. Поради това оплакването за нарушение на принципа на равно третиране по същество се припокрива с оплакванията за нарушение на принципа на пропорционалност в различните му компоненти.

След тези уточнения, **Общият съд отхвърля различните твърдения, с които се оспорва, че критерият за допустимост по схемата за помощи, одобрена с обжалваното решение, е подходящ, необходим и пропорционален.**

Във връзка с това Общият съд подчертава по-специално, че жалбоподателите могат да оспорят, че споменатият критерий за допустимост, основа на който е Временната рамка, е необходим, като предложат алтернативен критерий, приложен от Комисията в други решения, но подобно оплакване би могло да бъде уважено само ако този алтернативен критерий очевидно доказва липсата на необходимост на оспорвания критерий за допустимост. Нещо повече, предложението на жалбоподателите като алтернативен критерий за допустимост да се използват загубите, понесени в засегнатите от пандемията Ковид-19 сфери на дейност, без да се отчете цялостното положение на съответното предприятие, би имало по-сериозни бюджетни

последници за Германия в сравнение с последниците от критерия за допустимост, възприет от Комисията. Ето защо се налага изводът, че предложеният от жалбоподателите алтернативен критерий не представлява „също толкова подходяща“ мярка, годна да докаже, че възприетият от Комисията критерий за допустимост не е необходим.

Досежно ограничителните последници за конкуренцията, до които според жалбоподателите **критерият за допустимост по одобрената схема за помощи** води за предприятията, само някои дейности на които са били засегнати от пандемията Ковид-19 и на които поради това се наложило да насочат част от ресурсите си от дейности, незасегнати от пандемията, към финансирането на засегнатите дейности, Общият съд констатира, че този критерий **във всеки случай не поражда ограничителни последници за конкуренцията, които да са явно несъразмерни спрямо целта, преследвана с германската схема за помощи — да се осигури жизнеспособността на предприятията, засегнати от пандемията Ковид-19.**

Наред с това, обратно на поддържаното от жалбоподателите, няма как да се приеме и че Комисията не е изпълнила задължението си за индивидуално разглеждане на нотифицираната схема за помощи. В тази насока жалбоподателите не са доказали наличието на извънредни обстоятелства, които да са характерни за одобрената схема за помощи и да са давали основание в обжалваното решение Комисията да не приложи критерия за допустимост, залегнал във Временната рамка.

На второ място, Общият съд отхвърля основанието на жалбоподателите, с което се твърди нарушение на член 108, параграф 2 ДФЕС. Те по същество изтъкват, че като валидирала нотифицираната схема за помощи, без да започне официална процедура по разследване, Комисията нарушила процесуалните права, които жалбоподателите черпят от тази разпоредба.

В тази насока Общият съд отбелязва, че това основание всъщност е изложено субсидиарно, в случай че Общият съд не разгледа оплакванията, свързани с преценката по същество на нотифицираната схема за помощи. Доколкото обаче посочените оплаквания са разгледани, това основание е лишено от обявената му цел. В допълнение, понеже в това основание синтезирано са възпроизведени доводите, които са изложени в оплакванията, свързани с преценката по същество на помощта, то няма самостоятелно съдържание.

По тези съображения **Общият съд отхвърля жалбите**, подадени от жалбоподателите.

ЗАБЕЛЕЖКА: Жалбата за отмяна цели да бъдат отменени актове на институциите на Съюза, които противоречат на правото на Съюза. При определени условия държавите членки, европейските институции и частноправните субекти могат да сезират Съда или Общия съд с жалба за отмяна. Ако жалбата е основателна, актът се отменя. Съответната институция трябва да отстрани евентуалната празнота в правото, създадена с отмяната на акта.

ЗАБЕЛЕЖКА: Актът на Общия съд може да се обжалва пред Съда само по правни въпроси в срок от два месеца и десет дни, считано от съобщаването му.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Общия съд

Пълният текст на съдебни решения ([T-260/21](#) и [T-306/21](#)) се публикува на уебсайта CURIA в деня на обявяването

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова [@\(+352\) 4303 4293](tel:+35243034293)

Поддържайте връзка!

